

[Jens Frandsen.]

ikke føler, at vi hermed har fået en funktionærlov akkurat, som det var hensigten med det udvalg, der tidligere blev nedsat til revision af funktionærloven. Det, som vi i særlig grad lagde vægt på, var jo områder, som ikke er med i de ændringsforslag, der her er stillet, men der blev fra funktionærudvalgets side taget afstand derfra, og jeg har ikke følt, at vi havde nogen tilslutning til at få ændret lovgivningen på disse områder. Derfor skal jeg i dag erklære mig tilfreds med den ændring af funktionærloven, som her er foreslået af ministeren.

Hovedsigtet er, som jeg har nævnt det, at bedre de ældre funktionærers vilkår, og jeg vil kun afslutningsvis føje til, at vi kan vel ikke for ofte understrege, at en stadig følgen med i tingenes udvikling gennem stadig uddannelse i de nye ting, der sker, er en nødvendig sag for de ansatte, ja, også for arbejdsgivere naturligvis. Det må være en fælles interesse, der passes fra begge sider, og jeg finder, at det må være en borgen for, at man ikke gør sig selv mindre egnet, hvorved stillingen lettere kan komme i fare.

Jeg har også lyst til at føje til, at de udtalelser fra lønningsministerens side, som jeg har set refereret, hvor han taler om ansættelse af de noget ældre funktionærer eller i det hele taget noget ældre medborgere i offentlig tjeneste, har jeg en vældig stor sympati for. Jeg mener, det er rigtigt, at man drager nytte af den i mange henseender værdifulde arbejdskraft, der måtte være blevet ledig.

Med disse ord skal jeg slutte, idet jeg om arbejdsmarkedet i det hele taget vil henvise til de bemærkninger, jeg gjorde ved første behandling. Jeg slutter med at anbefale de af ministeren stillede eller tiltrådte ændringsforslag og at stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Erik Hansen (Ålborg amt): Det lovforslag, som nu er til anden behandling, har gennemgået, synes jeg, en behandling i udvalget, som hører til de mest grundige; det er i hvert fald en af de mest grundige udvalgsbehandlinger, jeg har deltaget i. Det er givet, at der på baggrund af en sådan udvalgsbehandling er ting, man ser anderledes på, end man gjorde, før man gik i gang med

denne grundige udvalgsbehandling. Jeg tror, det er nyttigt, at udvalgsbehandlingen er foregået på denne grundige måde, da problemerne herved bliver endevendt. Det medfører, at når man når til en anden behandling, så er det, ligesom mange af de ting, som kunne siges, og spørgsmål, som skulle stilles, for så vidt ikke rigtig mere er relevante.

Nu har hr. Erling Dinesen også her i dag ligesom taget os andre i skole og fremholdt over for os, hvad vi har sagt tidligere om funktionærlovsspørgsmål, hvorefter han stillede spørgsmålet: og hvad er det så, man er nået frem til? Jeg skal ikke gå ind i en særlig lang diskussion med hr. Erling Dinesen om det — hr. Erling Dinesen har jo sin særprægede form for arrogance over for os andre — men jeg kan ikke lade være med at henvise til en artikel, som er at finde i Berlingske Tidende for i går, den 11. maj, på side 14. I denne artikel skriver et fremtrædende medlem af dette høje ting hr. Anker Jørgensen:

„Når der i tidligere artikler her i bladet er skrevet, at der er gået politik i disse problemer, vil jeg ikke beklage det, men snarere beklage, at den politiske interesse ikke er gået længere end til funktionær- og tjenestemandsgupper. Det har jo været en smart borgerlig politik at sørge ganske godt for funktionær- og især tjenestemandsgupper, særlig med henblik på tryghed i ansættelsen“.

Der kunne være megen grund til at citere artiklen sætning for sætning, for jeg synes, den står i et skærende modsætningsforhold til det, hr. Erling Dinesen i dag har sagt til os andre. Vi har interesse for disse ting, vi har drøftet problemerne dybtgående i udvalget, vi er nået frem til ting, som vi synes det er relevant og politisk ansvarligt at gennemføre. Når hr. Anker Jørgensen i artiklen taler om, at der ligesom er lidt politisk fiduseri i at pleje funktionærinteresser, så tror jeg ikke, hr. Anker Jørgensen tænker på de tre fra regeringspartierne, som har været ordførere her i dag. Andre kan så gøre sig deres tanker om, hvem hr. Anker Jørgensen har i tankerne.

Må jeg i øvrigt sige om lovforslaget, at det bygger jo på det princip, at des højere folk kommer op i alderen, des større vanskeligheder har de, hvis de kommer i den situation, at beskæftigelsen stopper. Det, som